

Корисна модель, що заявляється, стосується медицини, точніше педіатрії, і призначена для лікування патологічної дентації у дітей.

Прорізування зубів - це фізіологічний процес, який є непрямим показником нормального розвитку дитини. Затримка росту зубів може бути наслідком рахіту, інфекційного захворювання, тривалого порушення функції кишечника і аміні в обміні речовин. Більш раннє прорізування зубів - наслідком ендокринних порушень [1].

Патологічна дентація (утруднене прорізування зубів) частіше всього обумовлена інфекційним захворюванням. Можливе поєднання з порушенням емалі зубів (карієсом). В останні роки значно (у 2.5-3 рази) збільшилась ураженість карієсом дітей молодшого віку (від 1 до 3 років). Поширеність карієсу до 4 років у різних регіонах складає від 20 до 80%. Це пов'язано зі штучним вигодовуванням, оскільки штучні суміші містять значно більшу кількість вуглеводів, порівняно з грудним молоком (76,5-85% проти 7%) [2].

Прорізування зубів починається приблизно з 6-місячного віку. Деякі діти народжуються вже з 1-2 помітними зубами. При дентації ясна червоніють і набрякають, процес може бути безболісним і не впливати на загальний стан. Часто у дитини виникає відчуття дискомфорту, бажання гризти пальці або інші предмети, гіперсалівація, анорексія. Діти стають вередливими, прокидаються вночі. При патологічній дентації прояви гінгівіту підсилюються, можуть виникати гематоми на яснах, температура підвищується більш ніж 37,5°C і тривається більш ніж 3 дні, біль і свербіння в яснах посилюються, можуть іррадіювати у вуха та щок, з'являються дратівливість, діарея, можливі короточасні висипи на тілі, гіперемія шкіри обличчя. Тимчасово призупиняється приріст ваги дитини, знижується імунний захист [3].

Традиційний спосіб консервативного лікування патологічної дентації передбачає призначення нурофену, калгелю, „Дентиноксу-Н“, „Бібі-денту“, туленолу, масажу ясен, а також „Диплену Ф“ у разі раннього карієсу [4].

У зв'язку зі зростанням алергічних проявів та побічною дією медикаментозної терапії застосування тих чи інших лікарських засобів буває ускладнено [5].

В останні десятиріччя з'явилися нові концепції терапії, в основу яких лягли важливі відкриття в області фізики, біології, медицини; що підтверджують і намагаються пояснити дію надзвичайно малих доз гомеопатичних ліків [6, 7].

Все це викликає необхідність пошуку і застосування при даному захворюванні нових засобів, що підвищують її ефективність та нівелюють негативний вплив медикаментозної терапії на хворого. Перспективним у цьому напрямку є включення у терапевтичний комплекс гомеопатичних лікарських засобів.

Найближчим аналогом способу, що заявляється, є спосіб лікування патологічної дентації за допомогою порівняно великих дозувань традиційних патогенетичних і симптоматичних препаратів, а також стоматологічної корекції [4].

Недоліком цього способу є недостатня ефективність в умовах існування у пацієнта супутньої патології, можливість побічних ефектів і звикання до препаратів.

Корисна модель, що заявляється, вирішує задачу підвищення ефективності лікування патологічної дентації за рахунок стимуляції саногенезу організму, що проявляється у знеболюючій, спазмолітичній, психокорегуючій, імунотропній та протизапальній дії гомеопатичних препаратів.

Технічний результат, що досягається, буде полягати у значному скорішому досягненні ремісії захворювання, корекції імунного статусу дитини і комплексності лікувального ефекту (зменшення основних і супутніх ознак).

Поставлена задача вирішується тим, що у відомому способі лікування патологічної дентації, який передбачає призначення анальгетика (парацетамол 0,2-0,5г 3 рази на день), неспецифічного протизапального засобу (нурофен 200мг 3 рази на день), місцево заспокійливих та анестезуючих препаратів («Калгель», «Дентинокс-Н» 3 рази на день), згідно корисної моделі до лікування визначають індивідуальну чутливість пацієнта до гомеопатичного препарату і призначають його у дозі 200СН по 3 гранули per os 1-3 рази на добу в період загострення і 1-3 рази на тиждень з метою профілактики.

Відмінною особливістю способу, що заявляється, від найближчого аналога є використання анальгетиків, неспецифічних протизапальних, заспокійливих та анестезуючих засобів одночасно з гомеопатичними препаратами.

Спосіб здійснюється наступним чином:

На першому етапі класичною методикою визначають індивідуальну чутливість пацієнта до гомеопатичного препарату.

На другому етапі призначають надмалі дози гомеопатичних препаратів (200СН потенція) одночасно з загальноприйнятими методами - з частотою, в залежності від вираженості клінічних проявів.

Таким чином, на фоні традиційної терапії у вигляді призначення анальгетика (парацетамол 0,2-0,5г 3 рази на день), неспецифічного протизапального засобу (нурофен 200мг 3 рази на день), заспокійливої та анестезуючої мазі («Калгель» або «Дентинокс-Н» 3 рази на день) застосовують гомеопатичний препарат у дозі 200СН по 3 гранули per os 1-3 рази на добу в період загострення і 1-3 рази на тиждень на протязі року з метою профілактики.

На основі аналізування клініко-лабораторних даних встановлено, що індивідуалізоване застосування гомеопатичних препаратів у комплексному лікуванні позитивно впливають на клінічну симптоматику утрудненого прорізування зубів та на імунітет дитини, що проявляється:

1. У скорішому досягненні ремісії на 3.0 дні, фізіологічний перебіг дентації при подальшому спостереженні,
2. У корекції імунного статусу дитини, що характеризується зменшенням лейкоцитозу з $8,0 \pm 0,1$ до $4,8 \pm 0,1$, нормалізації відносної кількості лімфоцитів до $48 \pm 2\%$ та еозинофілоцитів до 1%, збільшенням імунoglobulinів - IgG до 12,1г/л та IgA до 1,1г/л.
3. У позитивному впливі на супутні симптоми - покращенні загального самопочуття (85%), нормалізації апетиту (60%), стулу (65%), (71%), зникненню проявів медикаментозної алергії (95%).

Конкретний приклад застосування

Хвора Мариняк М.О., 2003р.н. (амбулаторна картка N14005) у 2005 році звернулась до гомеопата на кафедрі неврології та реабілітаційної медицини, (прийом в дитячій поліклініці "Медмістечка") з діагнозами: Патологічна

дентація, Хронічний бронхіт з астматичним компонентом після прийому аспомоксу у 9 місяців. Дисбактеріоз кишечника з 2003 року, Хронічний двобічний кон'юнктивіт, Алергічний дерматит. При прорізуванні корінного зуба відмічалось підвищення температури тіла до 39,5°C, виражена пітливість, кашель, діарея, безсоння, дратівливість.

Було проведено комплексне лікування: Парацетамол 0,2г 3 рази на день, нуророфен 300мг 3 рази на день, "Калгель" при потребі. З гомеопатичних препаратів були призначені Chamomilla 200CH і Antimonium crudum 200CH 3 гранули 2 рази на добу. В динаміці проведені загальноклінічні дослідження - аналіз крові: Hb 94г/л, L $7,6 \times 10^9$, Еритроцити $3,50 \times 10^{12}$, еозинофіли 8% паличкоядерні нейтрофіли 1%, сегментоядерні нейтрофіли 36%, лімфоцити 54%, моноцити 1%, ШОЕ 8мм.

Внаслідок комплексного лікування нормалізація температури тіла відбулася в перший день прийому комплексного лікування, нормалізація інших показників загострення була досягнута за 4 дні (аналіз крові через тиждень: Hb 106г/л, L $4,8 \times 10^9$, еозинофіли 1% паличкоядерні нейтрофіли 1%, сегментоядерні нейтрофіли 32%, лімфоцити 60%, моноцити 6%, ШОЕ 4мм.). Через тиждень був рекомендований прийом Chamomilla 200CH і Antimonium crudum 200 3 гранули через день на протязі року. За рік спостереження проявів дентація відбувалась фізіологічно, перебіг супутніх захворювань був значно легшим, ніж до прийому гомеопатичних препаратів.

За період з 2003 по 2007 роки у дитячій поліклініці ЦРКЛ №6 ("Медмістечко") і відділенні нетрадиційної медицини кафедри неврології та реабілітаційної медицини НМУ було проліковано способом, що заявляється, 15 хворих з діагнозом "патологічна дентація". Найчастіше призначались наступні гомеопатичні препарати: Ferrum phosphoricum 200CH, Chamomilla 200CH, Argentum nitricum 200, Sulphur 200CH, Staphysagria 200CH, Kreosotum 200CH, Silicea 200CH. Ремісія захворювання досягалась в середньому раніше на 3,0 дні. На протязі терміну спостереження (3 роки) при профілактичному прийомі гомеопатичних препаратів подальша дентація проходила фізіологічно. Таким чином, спосіб лікування патологічної дентації із застосуванням гомеопатичних препаратів, що заявляється, забезпечує значне полегшення утрудненого прорізування зубів у дітей. Крім того, гомеопатичні препарати позитивно впливають на супутні ознаки, не викликають токсичних ефектів і добре переносяться хворими при комплексному їх застосуванні разом із загальновизнаними засобами.

Література:

1. Боровский Е.В., Леонтьев В.К. Биология полости рта. - М.: Медицина, 2001. - 301с.
2. Сапа И.Ю. Прорезывание зубов // <http://Licar.info>.
3. Колесов А.А. с соавт. Стоматология детского возраста. - М.: Медицина, 1991, 464с.
4. Справочник общего врача/ Под ред. акад. Н.Р. Палеева - М.: Эксмо-пресс, 2002. - 2т. - С.843-858.
5. Акопян А.З. Распространенность аллергических заболеваний в Киеве по программе ISAAC// Иммунологія та алергологія. - 1999, №3. - С.11.
6. Черников Ф.Р., Сорокин В.Н. Исследование гомеопатических средств в сотенной шкале разведений, приготовленных по С. Ганеману.// Гомеопатический ежегодник. - М.: «Валанг», 1998. - С.93-104.
7. Джурдж Г. Проблемы современной гомеопатии // Збірник доповідей II з'їзду гомеопатів України. - К.: 2005. - С.24-28.